

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

El divorci de la República y 'l Vaticá

MR. COMBES.—En nom de la tranquilitat y la independencia de Fransa, quedeu descasats per *in secula seculorum*.

LA SENMANA DE DIJOURS A DIJOURS

Si á última hora no vé 'l tío Paco ab la rebaixa, que tot podria ser tractantse de la gent que 'ns desgoverna, en Maura vol obrir las Corts el 3 del mes que vé, día de sant Cándido y fetxa, com se veu, admirablement simbólica.

¿Qué farán las Corts, una vegada obertas? No está ben determinat encare. Primer s'ha de reunir el ministeri y ensajar la comedia ab tot deteniment; no fos cas que algún actor se trabuqués y la xiulada se sentís de massa lluny. Ans que tot, sembla que 'l mallorquí 's proposa treure á la llum de las *candilejas* el seu complicadís-sim projecte d' Administració local, del qual n' está —diuhem—tan prendat, que arriba á assegurar que 'l pervenir d' Espanya depén única y exclusivament d' aquest projecte maravellós. Una especie de

círculo todo, com la «microbicina» d' aquest capellá que corra per aquí. Del Conveni ab el Vaticá per ara no se 'n resa. Pareix que, en vista del *bon efecte* qu' en el país ha causat, se deixa á recó pera discutirlo en ocasió més oportuna. ¿Es aixó una retirada ó un 'ardit de guerrillero astut? El temps, que tot ho 'aclareix, se cuydará d' explicárnosho.

Interinament, s' ha salvat la patria. ¿No ho saben? Se duptava de 'n Dato y de 'n Villaverde; 's deya si l' un faria aixó y l' altre una cosa diferenta; s' anguravan pera la situació una pila de dificultats, fillas totes de l' actitut en que 'ls citats prohoms havían de colocalse... Y al últim resulta... que *todos somos hermanos*. En Dato,—benc lar ho ha dit al president del Govern,—no sóls no creará al ministeri 'l més petit destorb, sinó qu' está disposat á apoyarlo en tot lo que las sevas forsas li permetin.

Sobre 'l descans dominical

—¡Ay, senyora! Ha vingut tart aquesta llei. ¿Qué di-
moni anirém á descansar, si ja 'ns quedan forsa per
cansarnos?

—Jo soch franch: jo necessitaria, no 'l descans
dominical, sino 'l descans vitalici.

—¿Sabes tú lo que yo pienso? Que si 'l diumenche
hasta los tomadores descansan, ¿qué vamos á vichilar
nosotros?

Pinto es un poble de las inmediaciones de Madrid, y que per virtut de la seva situació ha de rebre las influencias de la capital.

Donchs bé, ara veurán com la pintan els de Pinto... ó las de Pinto, porque en el cas present no 's tracta dels homes sino de las donas.

Hi ha á Pinto un Sancristo vell y atrotinat. A copia de fer miracles s' ha anat descretonant, quedant com qui diu fet una llástima.

Tractava 'l rector d' enviarlo á Madrid á que 'l restaressin, y las donas s' hi van oposar enérgicament, apelant per impedirlo al suprem recurs de las pedras y las garrotadas.

No m' agradan las pintesas per fanáticas; pero en cambi se m' fan simpáticas com enemigas de las restauracions.

La ley del descans dominical es completamente impracticable.

Ey, sempre que 's vulgui cumplir ab tot rigor. En efecte, supósine que un home treballa. L' autoritat se n' adona y li imposa una multa.

Donchs l' autoritat, al imposar la multa, treballa, y será precís que un' altra autoritat la multí també per haver treballat, y un' altra á n' aquesta, y aixís successivament, fins arribar al últim extrém del galimatías.

¿Veuen com tinch rahó al dirlos'hi que la ley

del descans dominical es completamente impracticable?

La formalitat de n' Maura.

Un día va dir:

—O 's reorganizará la Marina ó no continuaré en el poder.

Y en efecte: 'l projecte de reorganización de la Marina no ha passat de la categoría dels papers mullats. Ha naufragat avants de sortir del port.

Y en Toni continúa gobernant.

Va dir un altre día:

—El sanejament de la moneda es pel Govern un compromís cerrat, y 'l tirarém endavant costi lo que costi.

Y en efecte, 'l projecte va costar la vida ministerial á n' en Villaverde, y la moneda continúa cada día més malalta. La febre del cambi acusa próximament uns 40 graus.

Y en Toni, ab moneda bona ó malalta, continúa embutzacantse 'l sou.

En l' última temporada parlamentaria, quadrant-se á tall de pinxo, va exclamar:

—No seguiré sent govern si las Cortes no resolen la qüestió dels suplicatoris, posant á alguns diputats de la minoría republicana en el cas de anar á la presó.

Y en efecte, 's va armar tal tremolina ab la qüestió dels suplicatoris, que bon goig per ell el fugir d' estudi y ben depressa.

Per aquests tres fets, poden jutjar al home, tingut y reputat com el més formal, decidit y arrogant entre 'ls governants de la monarquia.

Ab sas pretensions de ser un Miura, no passa de ser un Maura.

Diuen que n' Maura, després de subjectarse al tractament hidroterápich de Ontaneda, está més fresch que una lletuga d' enciam.

Y aixó que lo que menos falta li feya era la frescura.

Peró tal vegada en aquesta mateixa condició de fresch trobará 'l seu cástich.

Deixin que 'l temps refresqui, y llavors veurán si 's costipa ó no.

Encare, que l' oposició republicana, tornantli bé per mal, ja s' encarregará de ferlo suar.

Hi ha crims monstruosos que la imaginació 's nega á concebirlos.

Entre ells, un dels més salvatjes es, sens dupte, 'l perpetrat pel porter de la *Fraternidad republicana* de Madrid, contra qui 'l fiscal qu' entén en la causa demana que se li imposin vuit anys de presidi.

¿Preguntan quin crim ha comés? Un de inconcebible. Figúrinse que venia agullas de corbata ab el busto de n' Salmerón.

¡Ja veuen si n' hi ha per indignarse! No á presidi, al pal, haurían d' enviarlo!

Els dos bisbes francesos que 's mantengan en un' actitud independent, acatant el govern de la República, han acabat per claudicar.

Primer el de Dijon, y darrera d' aquest el de Laval, tots dos han fugit de Fransa y han anat á Roma per la penitencia.

Pitjor per ells... y millor per la Fransa. El govern de la República s' estalvia dos sous... y no poch disgustos.

Perque la idea que tenia en Combes de fundar baix la base de aquest parell de faldilletas, una Iglesia nacional era poch práctica, y ocasionada á contratemps.

En quant á Iglesias, la millor es la que no 's té. Traballin els republicans francesos per la separació de l' Iglesia de l' Estat, y haurán guanyat la partida.

Va dir l' obrer Callís en una carta: «Yo fui martirizado con saña inaudita en el Castillo de Montjuich.»

L' *Avi Brusi* ficant base en el joch, ha dit: «De la afirmación ha de resultar siempre un delito: ó el de lesiones con ensañamiento y todas las circunstancias agravantes si el hecho es cierto, ó el de calumnia si es falso.»

Justa la fusta. Peró á pesar de tot, no ha arribat encare l' hora, ni arribará may dintre del present estat de cosas, de practicarse una escrupulosa y imparcial revisió de aquell tenebrós procés.

La sola presencia del martirizat Callís, malalt desde qu' estigué prés á Montjuich, es una acusació viva y ambulante.

Peró 'ls governs de la monarquia, en aquest particular s' atenen als irónichs versos de n' Bartrina, presos en serio:

«Si quieres ser feliz, como me dices, no analices, muchacho, no analices.»

Ara sí que 'ls russos tenen assegurada la victoria. Aquest cambi radical de situació será degut al czar en persona, que ha tingut una idea inspiradísima.

La de premiar á la seva senyora, per haverli donat un hereu, nomenantla coronela del regiment 15 de dragons.

No s' ho esperavan aixó 'ls japoness [y qué havian d' esperars'hol...]

Peró ja ho anirán veient: el czar té cops amagats.

LA CARICATURA AL EXTRANJER
La neteja de Fransa

UN GALL QUE NO BADA

Tots els doctors m' ho aconsellan: procura desferte prompte dels paràsits clericals.

(De Der Scherer.)

- 3.ª TARGETA.—Las Carolinas.
- 4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Vicena.
- 5.ª GEROGLIFICH.—Qui te guaranta, as y tres, guanya.

Han endevinat totes ó part de las solucions corresponents al número anterior els cavallers: Emilia Casanellas, Ratafautas y Ailuj.

XARADA

—Ahont vés tan de total y ab tan furienta esbranzida, Tercera-dos aixerida?
—A buscá 'l tres, á afanya'l aprofitant el ratet en que la sogra llevada se cuida de la maynada ab l' ajuda del baillet.
Segona darrera día de treball faig lo mateix.
—Si que, vaja, n' tens un feix.
—Primera la primera que un cop s' hi está acostumat com si bon xich s' escurrés ab quatre brinco no més s' acana el camí trillat.

J. COSTA POMÉS

ANAGRAMA

No he vist dona aficionada á la Tot, com la Total; cada ápat li costa al menos d' aixó sol molt mes de un ral.

T. RUSCA

TRENCA-CLOSCAS

MARIA L. GARDETA

Formar ab aquestas lletas degudament combinadas el títol de una obra estrenada aquest any.

C. ALBERNI

CONVERSA

—¿Escolta, Narcís?
—¿Qué vols?
—Avuy marxo.
—Ab qui ¿sol?
—No, ab la senyora que t' he dit.

T. USMERC

GEROGLIFICH

: : +
os 2 3
+ Ll
ANA

PERICO Y ENRICH

Cavallers: J. Irla, Juan B. P., Un constant de la Furia, J. de Titita, Felip Triquina, E. Pahissá, Un d' Olot, y Pax-bobi: Si.

Cavallers: J. Vergés, Donato Pruna y Rosariyo: No. Caballer: Joanet de Gracia: Mercés per l' envió.—Esteban Poch y More: ¡Ay, qué poch val aixó, senyor ídem!—J. Costa Pomés: Enterats de la nota y gracias dels versets.—Juan Roman: Aprofitaré un dels traballs.—Andrés Baldrich (Camp de blat): Es del género manso.—Josefa Gorchs: ¡Y ara! Aixó las noyas no ho diuen!—Sertori: ¡Quanta trastienda hi ha en tot aixó! y quina sàtria més mordaz.—E. S. T.: Home, no está mal versificat; veurém.—F. Alegret (Faco-Alegria): ¡Un tiempo fué! No 'ns fassi remenar cosas passadas.—T. J. Pissarra: Alguna coseta, potser.—Joseph Más: Els cantars no rustilian.—C. M., P. V., B. E. y J., Molts suscritors, P. S., M. M. y P. G.: No 'ns podem embollicar en publicar las cartas que 'ns remetan, per varias causas.—J. N. y F., Clarinet, F. C. P., J. V., Y V., J. P. T., F. F. y R., A. B., S. G., L. E. y S. A. y C.: Gracias á tots pels treballs destinats al Almanach.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Pas-to-ra.
- 2.ª ANAGRAMA.—Notat.—Tonta.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8
Tinta G. Lorilleux y C.ª